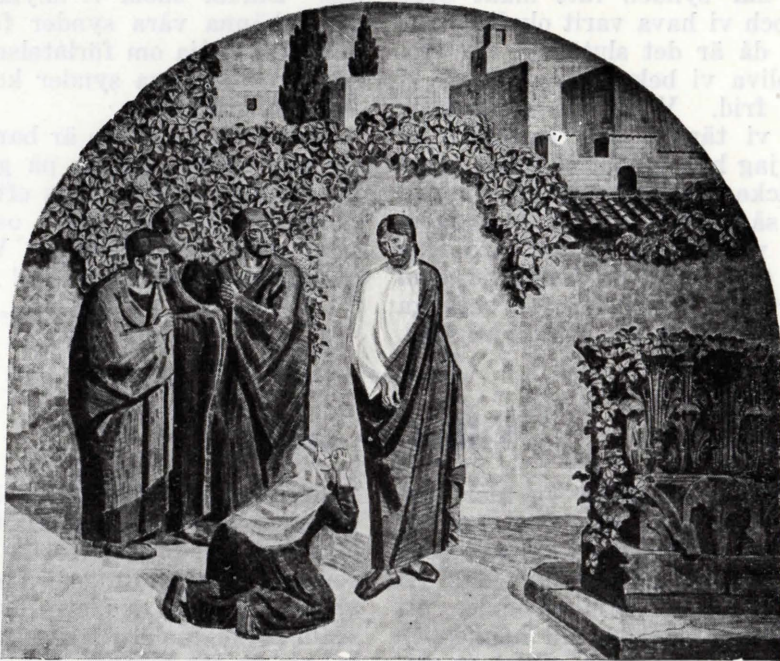

DE DÖVSTUMMAS KYRKOBLAD

Altartavlan i De Dövstummas Kirke i Köpenhamn. Utförd efter skiss av Joachim Skovgaard.

”Synda icke härefter.”

(Joh. 8: 11.)

Förlåtelse.

*Jag är den som utplånar
dina överträdelser, för min
egen skull, och dina synder
kommer jag icke mer ihåg.
(Jes. 43: 25.)*

Dessa ord talar Gud till våra bekymrade och oroliga hjärtan. Han vill lära oss att tro på Guds barmhärtighet. Han vill lära oss, att Gud förlåter oss synden, icke för vår skull, utan därför att han själv vill det; »för min skull» säger han. Men vi ha så svårt att tro detta. När vårt liv förflyter lugnt, när vi inte ha gjort någon stor synd, då tro vi, att vi äro Guds barn. Men när synden fått makt över oss, och vi hava varit olydiga mot Gud, då är det slut med vår tro. Då bliva vi bekymrade; då gå vi utan frid. Vi längta efter nåd; men vi tänka: Jag kan icke få nåd, jag har syndat så svårt: Gud vill icke mottaga mig och förlåta mig, så syndig som jag är. — Men, käre vän, dessa tankar äro icke från Gud. Det är frestaren, som talar så till oss; han vill bedraga oss och skilja oss helt från Gud.

Låt därför icke dessa tankar få makt med dig. Utan tro på Gud och tro på Guds ord. Och Gud har sagt: Jag utplånar dina missgärningar för *min* skull. Därför att jag själv vill det. Därför att jag älskar dig och har medlidande med dig, därför att jag längtar efter dig. Jag vill icke se på din synd. Jag förlåter den och vill icke komma ihåg den. Så talar vår Gud till oss. Därför skola vi skynda oss att bekänna våra synder för honom och bedja om förlåtelse. Och han svarar: Dina synder kommer jag icke mer ihåg.

Herre vår Gud! Du är barmhärtig och nådig och rik på godhet. Du handlar icke med oss efter våra syner och vedergäller oss icke efter våra missgärningar! Vi lova och prisa ditt heliga namn! Amen.

Conrad Svendsen.

Vilket är målet.

Det var en gång en mor som hade ett barn, som var fem år gammalt. Hon låg i sin säng och sov med barnet vid sin sida. Så drömde hon. Hon drömde, att hennes gosse kom till henne och frågade: »Säg, mor, vilket är målet, som jag skall sträva efter?» — »Målet, som du skall sträva efter», svarade modern, »det är det, att du får komma i skolan och lära mycket och bli en duktig pojke.» Och den lille gick sin väg och längtade efter att få börja skolan. — Men vi veta, att i drömmen är det ofta så underligt. Pojken växte hastigt i moderns dröm, så kom han till henne igen, med böcker

under armen, och sade till henne: »Mor, nu skall jag snart sluta skolan, men säg mig, vilket är målet, som jag nu skall försöka eftersträva?» — Och modern svarade: »Min pojke, målet för dig skall vara, att du får komma ut i världen och få en bra plats, där du sköter dig väl, så att människor tycka om dig, och du kommer att förtjäna mycket pengar». Och pojken växte åter i drömmen och blev nu en stor man, rik och berömd. Då kom han tillbaka till sin mor. »Men säg mig, mor», sade han, »vilket är nu målet, som jag skall söka vinna?» — »Min käre son», svarade modern, »målet är att när

du arbetat nog och förtjänat mycket pengar, så skall du till sist få vila dig på gamla dagar och ha det riktigt gott.» — Men drömmen fortsatte. Sonen blev en gammal vithårig gubbe, och den gamle vithåriga gubben låg i sin bädd och väntade på döden. Och modern satt vid sin sons bädd, när han nu skulle dö. Då vände den gamle mannen sig om i sängen och såg upp på sin mor och sade: »Mor, säg mig, vilket är målet, som man skall sträva efter?» — Då förstod modern, att hon aldrig hade visat sitt barn det rätta målet, som det skulle sträva efter — *himmelen*, och det var som om hennes hjärta ville stanna av ångest. Då vaknade hon, och hennes kind var våt av tårar, men vid hennes sida låg

hennes lille fem-års gosse och sov så gott som en liten fem-års gosse kan sova. — Men nu förstå vi vad modern tänkte, när hon låg och såg på sin sovande gosse: »Jag skall aldrig glömma fostra mitt barn för himmelen och påminna det om att målet, som det alltid skall sträva efter, det skall vara himmelen».

Vilket är då ditt mål, du som läser detta? Vad är det du strävar efter att nå? Är det att förtjäna mycket pengar? Är det att vinna människors beröm? — Nej, det får inte vara sådant som blir ditt mål. Nej, himmelen, Gud, din himmelske Fader, att bli som han, och att för evigt få vara hos honom, det skall vara ditt mål.

Konfirmationen.

Säkert är du glad, när du tänker tillbaka på din egen konfirmationstid. Med glädje kommer du ihåg, hur högtidligt det var, när du och dina kamrater konfirmerades och du för första gången fick taga emot Herrens heliga Nattvard. Det kanske var många år sedan, eller det kanske var nyligen. Kanske redan några av dina kamrater nu äro döda. Kanske din konfirmationspräst också är död. Men säkert kommer du ihåg mycket av det, som du fick lära dig under konfirmationstiden. Det är ljusa, glada minnen. Många gånger kanske du kände och förstod, att Gud var dig nära, att Han hörde dina böner, att Han var med dig och gav dig kraft och glädje. Det är roligt att tänka på konfirmationstiden.

Men när du tänker tillbaka på din konfirmationstid, så måste du också tänka så här: »Hur har jag sedan levat? Har jag sedan gjort så, som jag fick lära mig i skolan

och under konfirmationsläsningen? Har jag bedit till Gud, som Kristus själv lärt oss att bedja? Har jag varit lydig Gud? Har jag tänkt på Tio Guds bud?»

Jag tror, att vi alla måste säga, att vi många gånger icke gjort så, som vi skulle göra. Många gånger ha vi lockats till att göra synd, och ofta kanske vi icke kunnat stå emot synden. Och varför? Jo, vi ha så lätt glömt, vad vi lärde oss under konfirmationstiden.

Kristus har så många fiender här på jorden. Och alla dessa fiender vilja draga oss bort från Gud. De vilja fördärva oss till kropp och själ. Ofta vinna de seger, ty många människor äro icke nog starka att besegra dem. Många, många unga män och kvinnor hava efter skolans slut icke kunnat stå emot synden. De ha träffat dåliga kamrater och lockats att göra synd. Men synden straffar sig själv. Det finns många, som fått lida och pinas he-

la sitt liv, därför att de glömde Gud. De glömde att tänka på Gud. De glömde att bedja till Honom. Synden skiljer människan från Gud, men bönen drager människan närmare Honom. Du kanske minns, att din konfirmationspräst ofta, ofta talade om bönen. Har du tänkt på, varför han gjorde det? Jo, han visste säkert, att vi *måste* bedja till Gud, om vi vilja vara kristna människor. Luther säger, att bönen är vårt hjärtas samtal med Gud, vår käre himmelske Fader. Om vi glömma att bedja, komma vi allt längre bort från Honom. Säkert skulle det icke finnas så mycket synd i världen, om det funnes flera bedjande människor. Bliv därför en bedjare! Det finns i vår psalmbok en bön, som passar så bra just för konfirmander. Den lyder så här: Hjälp mig, Jesu, troget vandra på den väg, Du anbefallt,

att som mig jag älskar andra,
älskar Dig utöver allt!
Giv, att jag Din röst må höra,
och Din vilja gärna göra!

(Sv. ps. 203: 1.)

Bed ofta! Och glöm ej bort att också bedja för andra! I år hava åter många barn konfirmerats. Kom ihåg dem i dina böner! De behöva hjälp och kraft, om de i denna svåra tid skola vara *kristna* människor.

Vid konfirmationen fick du vara med om Herrens heliga Nattvard. Där mötte Kristus dig på ett alldeles särskilt sätt. Sedan har du många gånger fått tillfälle att komma till nattvardsbordet. Har du lyssnat till den inbjudan? Kom till Herrens heliga Nattvard! Snart kan det vara för sent.

Gud själv välsigne din konfirmationstid!

A—g.

Vigde.

Karl Abraham Reinhold Abrahamsson och Elin Margareta (Greta) Pettersson, Stockholm, vigda den 4 juni.

Herren Gud, som har stiftat äktenskapet, giv dem lycka och välsignelse till deras viktiga förening.

Avlidne.

Olov Gottfrid Olovsson, Harstenö, Gryt, den 8 jan., 60 år.

Hedda Karolina Karlsdotter, Kisa, den 13 jan., 78 år.

Johan August Ahlberg, Enköpings-Näs, den 6 febr., 71 år.

Anna Marta Nilsson, f. Fax, Faringe, den 21 mars, 68 år.

Frans Otto Olsson, Vårdsnäs, den 26 april, 69 år.

Axel Nori, Stureby, Stockholm, den 3 juni, 77 år.

August Hugosson, Billingsbergs gård, Klössbol, 84 år.

Karin Mattsson, Överby, Vägsjöfors, 78 år.

Karolina Andersson, Lycke, Arvika, 78 år.

Julius Alexander Andersson, Älvshyttan, Vikersvik, 62 år.

Karl Ståhlberg, Nykroppa, den 5 juni, 57 år.

Saliga de, som ifrån världens öden somna i Jesu Kristi tro i döden.

Herren skall föra deras själ ur nöden hem till sin glädje.

(Sv. ps. 660: 1.)

GUDSTJÄNSTER.

Augusti.

Lörd. 12. *Visby*, Församlingssalen kl. 7.

Sönd. 13. *Visby*, Domkyrkan kl. 2.

Sönd. 20. *Stockholm*, Storkyrkan kl. 2.

Månd. 21. *Gnesta*, Frustuna kyrka kl. 1,30.

OBS! Gudstjänsterna komma för framtiden endast att kungöras i Kyrkobladet, icke å särsk. lista. (Nästa nr utkommer omkr. den 15 augusti.)

Visby.

Föreläsningar hållas i Församlingssalen sönd. den 23 juli kl. 1 och 4 em. av dövtumlärare Erik Hansson över ämnen: »Om dövtumma och deras behandling och vård i äldre tider» samt »Korsstågen».

Eskilstuna.

Föreläsning hålles i Församlingshemmet lörd. den 5 aug. kl. 5 em. av herr W. Westphall, Köpenhamn, om: »En resa till Alger».

Undertecknads adress under sommaren blir: *Vamlingbo* (Gotland). Tel. *Vamlingbo* 1.

S. G. Svensfors.